

ANTE PODRUG

(1954–2022)

Dignum laude virum Musa vetat mori.

Nedavno nas je zatekla vijest da je u 68. godini preminuo Ante Podrug, dugogodišnji profesor grčkog i latinskog jezika na I. gimnaziji u Splitu, prevoditelj, poliglota i erudit. Profesor Podrug završio je srednju školu „Natko Nodilo” u Splitu, klasični smjer, a 1977. završio je studij klasične filologije na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Sa svojim profesorom Urošem Pasinijem preveo je odabrane ulomke Plinijevog *Prirodoslovlja* u izdanju Književnog kruga Split 2012, a 2016. preveo je Ciceronove *Govore protiv Katiline* u izdanju biblioteke *Latina et Graeca*. Ovi prijevodi najbolje svjedoče predanosti i kvaliteti profesora Podruga i njegovu sklonost marljivom radu i prikupljanju podataka kojima bi dodatno obogatio sadržaj na kojemu je radio.

Profesor Podrug najveći je trag ipak ostavio kao profesor klasičnih jezika na I. gimnaziji u Splitu. Bio je skroman i povučen, nenametljiv, ali isticao se svojim znanjem i britkim humorom kojima se upisao u srca mnogih generacija klasičara koji su imali čast da ih on podučava. Njegovi satovi bili su ispunjeni radom, a mnogi učenici pamte kako je profesor Podrug, gotovo paralelno sa školskim zvonom, brz poput Ahileja, ulazio u razred ne želeći izgubiti ni sekundu školskog sata; uskoro bi učionica I. gimnazije postajala vremeplov koji bi nas vodio putevima stare Grčke i Rima. Njegova strast prema klasičnoj filologiji ocrtavala se na svakom satu, a zanimljivost njegovih predavanja, tumačenja i komentara na bilo koji aspekt filologije, približavali su ove stare jezike tolikim učenicima te ih oblikovali za budućnost. Imao je sposobnost jednakom strašću tumačiti sve: od čiste gramatike do najljepših cvjetova grčke i rimske književnosti. Bilo da je nizao padež za padežom ili lice za licem, bilo da je najljepšim intoniranjem skandirao besmrtnog Homera, u svakoj riječi mogla se čuti ljubav prema poslu koji je obavljao. Njegovi učenici to su prepoznavali, pa je naš Grk – kako smo ga od dragosti zvali – uvijek bio omiljen profesor te će takav ostati i u našem sjećanju.

Hrvatska klasična filologija odlaskom profesora Podruga mnogo je izgubila, ali je i mnogo toga stekla njegovim plodnim profesionalnim radom. Ostavio nam je mnogo toga po čemu ćemo ga se sjećati i na čemu mu moramo biti zahvalni, ali ono najvažnije: ostavio nam je strast i ljubav prema klasičnim jezicima i onome što nam ti jezici danas znače, a upravo je on bio prava slika intelektualnog, klasičarskog duha.

Na kraju, u tuzi zbog preranog rastanka, ali i s ponosom što smo od profesora Podruga učili, možemo, parafrazirajući Katula, reći: dragi profesore, *in perpetuum ave atque vale!*

Josipa Bašić

